

Oswald Helmuth-Filmen

DER VAR ENGANG
EN VICEVÆRT

Hjertesorg

Tekst: Osvald Helmuth
og Flemming Geill

Hvis du bærer paa en Hjertesorg)

Musik:
Willy Kierulff

Tango Refrain

Hvis du bærer paa en Hjertesorg, saa kom til mig!
Jeg vil kysse dine Taarer bort og trøste dig.
Der gaar en Sky for Solen, naar jeg ser dig græde,
men naar du smiler, saa er alting Lys og Glæde.

Refrain:

Hvis du bærer paa en Hjertesorg,
saa kom til mig!
Jeg vil kysse dine Taarer bort
og trøste dig.
Der gaar en Sky for Solen, naar jeg
ser dig græde,
men naar du smiler, saa er alting Lys
og Glæde.

Hvis du længes efter Kærlighed,
saa sig det blot
til en Ven, som du kan dele med
i ondt og godt.
Du har en Ven i mig,
saa det maa du love:
Hvis du bærer paa en Hjertesorg,
saa sig det til mig!

Tekst: Osvald Helmuth
og Flemming Geill

Nattergalens Sang

Musik:
Willy Kierulff

Refrain

FLØJTES
FLØJTES
det er Nat ter ga lens Sang som den sid der paa en
det er Nat ter ga lens Sang som den sid der paa en

(fløjtes)

Det er Nattergalens Sang,
som den sidder paa en Gren og fløj-
ter hele Natten lang.

(fløjtes)

Dette lille, søde Pift,
det betyder, at en Nattergal ku' li' at
blive gift.

Men saa hørte jeg forleden
om, at Nattergalen »slaar«,
og det her med Slag paa »Reden«
vil jeg ikke ha' i Aar.

(fløjtes)

Hvis Humøret er lidt sløjt,
skal du bare spidse Munden og saa
gi' et lille Fløjt.

Tekst: Osvald Helmuth
og Flemming Geill

God Mor'n - God Mor'n

Musik:
Willy Kierulff

Refrain

God Mor'n — god Mor'n — vi starter en Dag paany —
God Mor'n — god Mor'n — med Næsen mod Sky.
Lad Dagen gaa sin Gang

God Mor'n — god Mor'n —
vi starter en Dag paany —
God Mor'n — god Mor'n —
med Næsen mod Sky.
Lad Dagen gaa sin Gang

med højt Humør
i Solskin og Sang.
God Mor'n — god Mor'n —
God Mor'n — god Mor'n — god
Mor'n.

Oswald Helmuth-Filmen DER VAR EN GANG EN VICEVÆRT

af ALICE O'FREDERICKS og
LAU jun.

Manuskript-Medarbejder:
BØRGE MÜLLER

Musik: WILLY KIERULFF

Sangtekster: OSVALD HELMUTH
og FLEMMING GEILL

Orkester: ERIK TUXEN

Tone: POUL BANG

Fotografi: KARL ANDERSSON

Produktion:

Eneret: TEATRENES FILMS - KONTOR A/S

Sanghefte med Filmens 4 Melodier: »Hvis du bærer paa en Hjertesorg«, »Nattergalens Sang«,
»God Mor'n« og »Tidens Rytme«, Kr. 2,25, faas hos alle Bog- og Musikhandlere.
A/S Musikforlag ASA.

Eneforhandling: Jac. Boesens Musikforlag A/S, Frederiksbergg. 11, Kbhvn. K.

I HOVEDROLLERNE:

Vicevært Christensen	<i>Osvald Helmuth</i>
Connie, hans Plejedatter	<i>Lille Connie</i>
Komponist Bøegh	<i>Børge Rosenbaum</i>
Direktør Haller	<i>Sigurd Langberg</i>
Asta, hans Datter	<i>Asta Hansen</i>
Paul, hendes Forlovede	<i>Paul Reichhardt</i>
Den lyse Inger	<i>Inger Stender</i>
Lulu, Sangerinde	<i>Lulu Ziegler</i>
Sigfred, Digter	<i>Sigfred Pedersen</i>
Onkel Aksel	<i>Torkil Lauritzen</i>
Tante Eulalia	<i>Erica Voigt</i>
Sagfører Birck	<i>Bjørn Spiro</i>

*Osvald Helmuth synger Filmens Sange kun
paa Polyphon.*

CHRIStENSEN er Vicevært i en Ejen-
dom i den indre By. — Han er Ung-
karl og har taget en lille, fattig Pige
til sig. — Det er Smaakaarsfolk, som
befolker Huset, og den gemytlige og godmodige
Vicevært er som en Far for dem. — Der er mange,
mærkelige Menneskeskæbner under samme
Tag. — Oppe paa Kvisten bor en hel Koloni af
unge Kunstnere: Skuespillere, Dansere, Forfat-
tere og Komponister, — de er fattige, men holder
Begejstringens Fane højt, — og i Tillid til,
at de en Dag vil faa det store Gennembrud, arbejder
de ihærdigt paa en Revy, som deres Leder —
en ung Musiker og Komponist — har skrevet. —
Disse unge Mennesker er Vicevær-
tens specielle Venner, for dybt i den landlige
Sjællænders Hjerter slumrer Drømmen om at
komme til Scenen — — — Teatrets spændende
og eventyrlige Liv. —

Men endnu har han kun set Reversen af Me-
daljen, nemlig de arbejdsløse Skuespillere. —
En Dag bukker en af de unge Korpiger paa Kvi-
sten under for Haabløsheden, — hun laaser sin
Dør og aabner for Gassen! — — Bevidstløs-
heden har allerede sænket sig over hende, da Vi-
ceværten slaar Døren ind og bærer hende ud.
Han faar hende kaldt til Live, og paa sin egen
bramfri og rørende Maade faar han den syge og
fattige, unge Pige til at fatte nyt Livsmod. Han
foreslaar, at hun skal rejse ud paa Landet til
hans Tante, der har et lille Husmandshus, for
at komme helt til Kræfter. — Henrykt tager
hun mod hans Tilbud og smiler taknemmeligt til
ham uden at vide, at han længe har elsket hende,
men aldrig har haft Mod til at bekende det. —

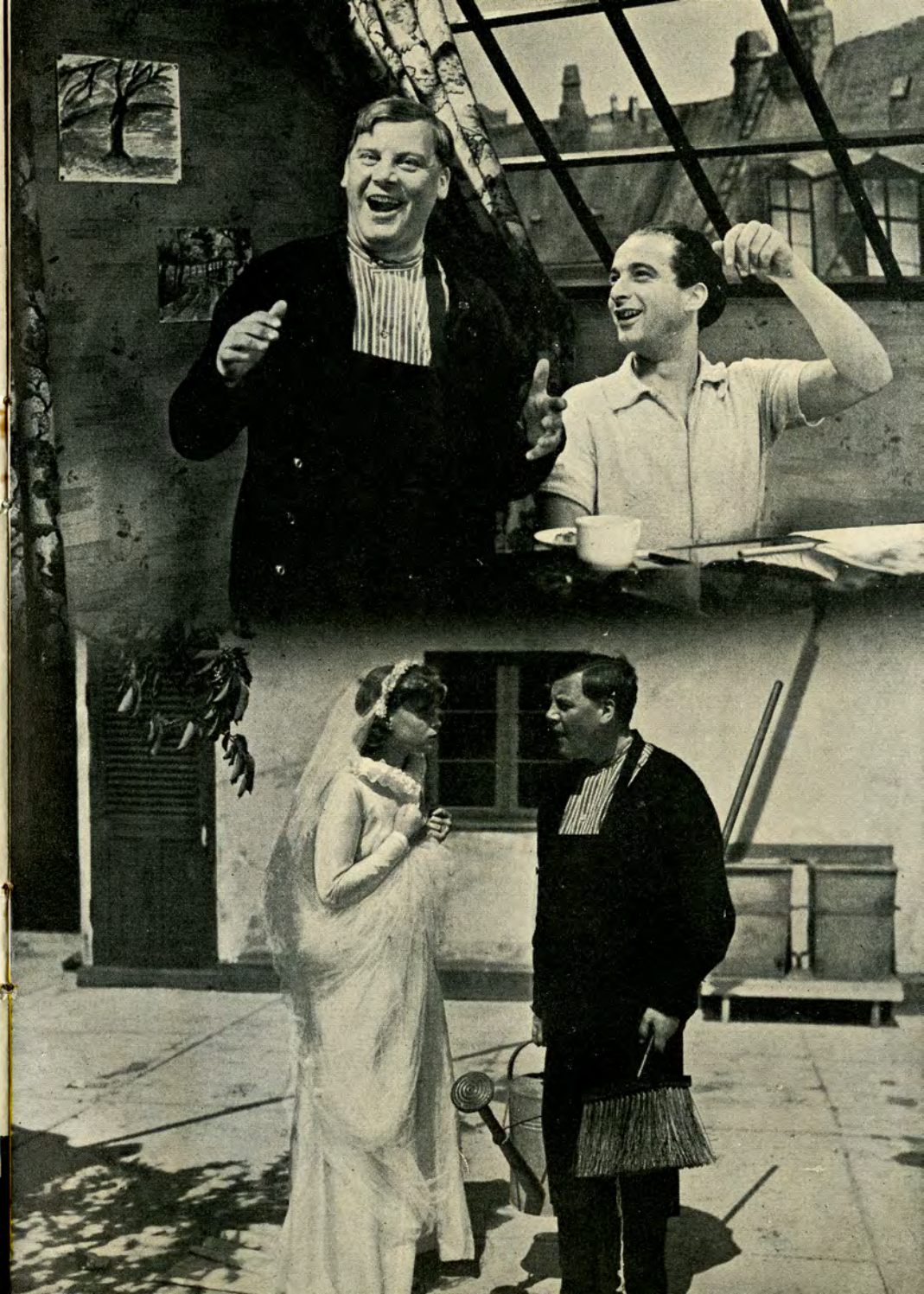

Viceværtten er de unge Kunstneres gode Engel, — da de er kommet bagud med Huslejen, forsøger han at tale deres Sag med den skrappe Sagfører, der har med Ejendommen at gøre, — ja, han taler deres Sag saa kraftigt, at det ender med, at han faar sin Afsked. —

Da hele Kunstnerkolonien samtidig bliver smidt paa Gaden og staar ganske uden Kapital, faar Viceværtten den Idé, at de alle skal tage paa en Provinsturnée med Revyen, som han vil financiere med sine Spareskillinger. De henvender sig til en forhenværende Teaterdirektør, der lover at arrangere hele Turnéen, og han faar overladt Viceværtens Penge, der hurtigt ryger til Kostumer, Dekorationer o.s.v. — o.s.v., — og en skønne Dag ruller en Bus fyldt med glad Ungdom ud af Byen. — Paa Førersædet sidder Viceværtten med lille Connie og den unge Komponist, — glade og optimistiske stirrer de mod den lille Provinsby, hvor deres første Optræden skal finde Sted. —

Imellem de unge Skuespillerinder er der en ung Pige, som er løbet bort fra sin rige Fader og lige saa rige Forlovede for at gaa til Scenen. Hendes Forlovede har besluttet at køre i Hælene paa Turnéen, — for naar bare han kan faa hende i Tale, mener han, at hun vil vende tilbage. — Hendes Fader derimod er rasende og har besluttet, at hun aldrig skal komme til at staa paa en Scene, og han har lagt en Plan om, hvorledes han skal genere Turnéen, saa dens Medlemmer tilsidst vil overtale hans Datter til at tage tilbage til ham. —

Det bliver en »begivenhedsrig« Turnée for stakkels Kunstnere, — og med sammenbidt

Sorg ser Viceværtten sine Spareskillinger smuldre bort.

Den unge Pige, som ser sin Forlovede alle vegne, hvor de kommer, tror, det er ham, der er Skyld i de Ulykker, der rammer dem. Alt ser saaledes fortvivlet ud for dem, — men en mørk Nat, mens Regnen pisker ned og Tordenen ruller, forandrer Skæbnen sig pludselig. Viceværtten og hans Kammerater møder nogle udbrudte Tugthusfanger, og disse bliver Skyld i, at Viceværtten kommer til at staa med Helteglorie om Hovedet. Alle Landets Blade bringer hans Billede, og en Dame — en gammel Særling, der med sin Tjener bor i et ensomt Hus, — og som Viceværtten har reddet fra Overfald, financierer i Taknemmelighed Truppen, saa den kan leje et Teater i Hovedstaden til at spille deres Revy paa.

Men den vrede Fader og den forelskede unge Mand kommer endnu en Gang til at spille med, — og ved en Tilfældighed bliver det paa selve Scenen under Publikums Jubel. — Næste Dag fastslaar alle Aviserne den store Sukces — ikke mindst den forhenværende Viceværts, idet det har vist sig, at han kan synge en Vise paa den helt rigtige Maade.

Nu mangler der kun en Ting i Viceværtens Lykke, — endelig har han faaet Mod til at fri til den lyse Inger, som glad og sølbrændt kommer ham imøde ved Tantens Hus, — men, ak, Skæbnen er lunefuld, Viceværtten faar ikke den Kvinde, han elsker, — — men naar han alligevel gaar Fremtiden glad imøde, saa skyldes det Tanken om hans Karrière — hans Venners Trofashed — og lille Connies glade Barnelatter.

